

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1986-1987 .

Nr. 2

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

25 NOVEMBER 1986

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	55
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	55
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu .	56
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	61
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	64
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	70
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu .	70
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	71
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming . . .	71
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	72
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	73

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 1
van 23 oktober 1986
van de heer F. GHESQUIERE

F-16 programma — Vlaamse compensatiebestellingen

Welke zijn de compensaties die door Flanders Interface werden opgedragen aan Vlaamse firma's?

Welke zijn de begunstigde firma's voor deze opdracht in verband met de compensaties van het F-16 programma?

Antwoord

In februari 1983 werd een akkoord afgesloten tussen de Belgische Staat en General Dynamics waarbij, in het kader van een bijkomende bestelling van 44 F-16 vliegtuigen, voor Vlaanderen 22 % indirecte compensaties werden bekomen. Dit vertegenwoordigt een totale compensatiewaarde van 202 miljoen dollar. De overeenkomst, die het resultaat was van een langdurige actie vanwege de Vlaamse Regering en het Vlaams Economisch Verbond, voorziet dat deze compensaties een hoogtechnologische inhoud moeten vertegenwoordigen.

Voor de beoordeling van de door General Dynamics ingediende projecten werd de zogeheten F-16 werkgroep opgericht, bestaande uit 2 Nederlandstalige vertegenwoordigers van het Ministerie van Economische Zaken, 1 vertegenwoordiger van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, 1 vertegenwoordiger van het Vlaams Economisch Verbond en 1 onafhankelijk lid, gekozen omwille van zijn bijzondere bekwaamheid. Flanders Interface maakt absoluut geen deel uit van deze werkgroep.

De F-16 werkgroep heeft tot einde mei 1986, of met andere woorden gedurende 3 werkingsjaren, 107 ingediende voorstellen onderzocht voor een totale compensatiewaarde van ongeveer 230 miljoen dollar. Hiervan werden 92 voorstellen (86% van de ingediende voorstellen) aanvaard voor een compensatiewaarde van 208 miljoen dollar (90,5% van de totale ingediende compensatiewaarde). 15 voorstellen (14 %) werden geweigerd voor een totale compensatiewaarde van 22 miljoen dollar (9,5 %).

Deze weigeringen hadden te maken met hetzij het ontbreken van hoogtechnologische inhoud, hetzij dat de voorstellen betrekking hadden op reeds bestaande handelsstromen.

De aanvaarde voorstellen dienen uiteraard via contracten te worden gefinaliseerd. In vele gevallen betekent de aanvaarding van een voorstel dat het bedrijf

in kwestie kan deelnemen aan een offerte waarbij ondermeer de competitiviteit op het vlak van de prijzen een verdere rol zal spelen in het al-dan-niet realiseren van de compensatie.

Aldus werden tot einde mei van dit jaar 15 transacties afgesloten voor een totale waarde van 22,9 miljoen dollar. Hiermee situeert General Dynamics zich ongeveer op het niveau dat op het ogenblik initieel was voorzien en waarbij de volledige realisatie van de indirecte compensatieverplichting tegen 1993 dient gerealiseerd te zijn.

Tenslotte dient opgemerkt dat het verstrekken van informatie op het niveau van de bedrijven confidencieel is en deze derhalve niet bekend kan worden gemaakt.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 49
(zitting 1985-1986)
van 2 oktober 1986
van de heer F. VAN DER BORGHT

Beleid treinvervoer — Inplanting spoorwegstation

De vraag naar reizigersvervoer per trein is in ons land gering, als men het zeer goedkoop, maar voor de maatschappij zeer duur pendelverkeer buiten beschouwing laat.

Graag kwam ik te weten in hoeverre dit veroorzaakt wordt door een verkeerd beleid van ruimtelijke ordening. Er kan immers geen vraag naar treinvervoer zijn indien de mogelijke klant te ver van een station woont en/of er geen voldoende vervoer naar het station is.

De Staat voorheen, nu het Gewest, beschikt over een belangrijke hefboom in dat verband, nl. de sociale huisvesting. In hoeverre wordt bij de betoelaging van nieuwbouw in de sociale huisvesting rekening gehouden met de wenselijkheid deze dicht bij een station in te planten?

Wat is het bestand van sociale woningen in Vlaanderen?

Hoeveel van die woningen zijn gelegen op minder dan ½, 1 en 2 km van een treinstation?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

In de loop van haar 67 jarig bestaan heeft de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting de onder haar auspiciën tot stand gebrachte wijken van volkswoningen op een kaart van 1/1 0.000ste gerepertorieerd. Op basis hiervan zou pas na een langdurig opzoekingswerk een antwoord kunnen verstrekt worden op de gestelde vraag, aangezien het hier om zowat 130.000 eengezinswoningen en 52.000 appartementen gaat.

De opportuniteit van dergelijk onderzoek kan evenwel ernstig in vraag worden gesteld, omdat het criterium van vestiging van sociale woonwijken o.a. nabij

spoorwegstations ingevolge de verandering in het algemeen leefpatroon via uitbreiding van het individueel automobielgebruik en de uitbouw van andere openbare vervoersystemen (vooral bussen) niet meer adequaat is. Een en ander was reeds bij een van de eerste studies van het Nationaal Instituut voor de Huisvesting naar voren getreden.

Komt daarbij nog dat door het wegvallen van tal van spoorwegstations en de opheffing van vele spoorweglijnen de vergelijkbaarheid in de tijd op het stuk van het inplantingscriterium „ nabijheid van spoorwegstations” volledig is verloren gegaan.

Voor de Nationale Landmaatschappij zou dergelijk onderzoek nog minder relevant zijn, daar het hier vooral gaat om sociale huisvesting in de landelijke gebieden (± 45.000 kleine landeigendommen).

Wel kan ik het geachte lid verzekeren dat in het verleden tal van grote complexen binnen redelijke afstand van stations werden ingeplant en dat op dit ogenblik het „ inbreidingscriterium” zelfs de belangrijkste factor is geworden bij de programmering en betoelaging van de sociale huisvestingsprojecten.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VOLKS-
GEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 290
(zitting 1985-1986)
van 29 juli 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Limburg — Kwaliteit water in Maasvallei

De kwaliteit van een deel van het Limburgse drinkwater zou zeer bedreigd zijn. Om een onomkeerbare vervuiling te voorkomen dienen dringende riolerings- en andere werken uitgevoerd. De bezorgdheid van de gemeente Maasmechelen blijkt ruim te worden gedeeld door de Nationale Maatschappij van de Waterleidingen (NMW) en de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VWZ). Directe aanleiding van deze bezorgdheid zou de vervuiling van de Vrietselbeek met menselijke uitwerpselen zijn. De problemen liggen echter dieper. De VZW Maastrandse Milieuactie duidt er op dat reeds in 1980 werd gewaarschuwd voor het storten van huishoudelijk en ander afval in de verlaten grindgroeven in de Maastrandse vallei. Het water dat van die storten doorsijpelt naar dieper gelegen waterlagen, loopt namelijk ondergronds weg richting Maasvallei.

Graag vernam ik van de **Gemeenschapsminister**:

1. of hij op de hoogte is van de **problemen** i.v.m. de waterwinning in Limburg en hoe hij hierop meent te moeten reageren;
2. of reeds een onderzoek werd ingesteld naar de oorzaken en de gevolgen van deze vervuiling in de Maasvallei ;
3. welke oplossingen onderzocht werden en welke oplossingen zullen worden uitgevoerd ;
4. of mogelijke vervuilers kunnen worden aangeduid en gesanctioneerd ;

5. door wie de kosten van een eventuele sanering zullen worden gedragen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de problemen die zich stellen in verband met sommige waterwinningen in de provincie Limburg mij bekend zijn.

Ik heb de bevoegde diensten dan ook reeds sedert geruime tijd de opdracht gegeven deze problematiek nauwgezet op te volgen, het nodige te doen om verdere bedreiging te voorkomen en maatregelen voor te bereiden en te nemen om bestaande bedreigingen af te zwakken en weg te nemen.

De problematiek van het storten in de grindgroeven wordt behandeld in het ontwerp afvalstoffenplan, de problematiek van de waterzuivering en de rioleringsaanleg is momenteel ter studie bij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij en de gemeente Maasmechelen, terwijl het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu waakt over de toepassing van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer en zijn uitvoeringsbesluiten.

In dit kader wordt dan ook waar nodig opgetreden tegen eventuele vervuilers.

Vraag nr. 328
(zitting 1985-1986)
van 24 september 1986
van de heer A. DE BEUL

Proeflozing smeerpip — Universitair onderzoeksrapport, resultaten en kostprijs

In antwoord op onze vraag nr. 195 van 23 april 1986 stelde u dat aan vier universiteiten opdracht werd gegeven een advies te verstrekken in verband met het opstellen van een meetcampagne en waarnemingen op de Schelde. Dit moest dienen „ ter evaluatie van de impact op de Scheldewaterkwaliteit ten gevolge van de eventuele lozing via de collector”.

Tijdens het kortgeding voor de Antwerpse rechtbank kwam dit rapport van de vier Vlaamse **universiteits-** professoren ter sprake. In het rapport zou vermeld staan dat proeflozingen geen zin hebben maar toch stelden de verdedigers van het Vlaamse Gewest dat „volgens dat rapport een week proeflozingen geen schadelijke gevolgen voor het Scheldemilieu heeft”.

Gaarne vernam ik van de geachte **Gemeenschaps-** minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wanneer werd het rapport afgesloten?
2. Door welke professoren en universitaire diensten werd dit rapport opgemaakt?
3. Hoe luidde de preciese opdracht?
4. Wat was de kostprijs van dit onderzoek?
5. Welke conclusies bevatte dit rapport?
6. Meent u niet dat nadat de conclusies bekend zijn, een proeflozing geen zin heeft?

7. Op welke wetenschappelijke gronden wil u eventueel de proeflozing toch laten doorgaan?
8. Zal u de stad Antwerpen bij eventuele proeflozing, totaal negeren?
9. Is het rapport van de universitaire diensten ter inzage? Kan u een exemplaar van dit rapport ter beschikking stellen?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

In het kader van hun opdracht hebben de professoren Persoone (RUG), Berlamont (KUL), Verheyen (UIA), Vereecke (VUB) mij een eerste rapport neergelegd waarin zij stellen, dat een proeflozing van een week met niet-voorgezuiverd afvalwater weliswaar geen schadelijke gevolgen heeft voor het Scheldemilieu, maar dat dit ook geen gegevens zou opleveren i.v.m. eventuele effecten en gevolgen op lange termijn. De opdracht loopt nog steeds. De kosten van de studieopdracht kunnen geraamd worden op 200.000 fr.

De opdracht van de professoren is nog niet beëindigd. Zij onderzoeken thans de mogelijkheden van voorzuivering, wat een belangrijke randvoorwaarde is bij een eventuele proeflozing.

Het standpunt van het stadsbestuur van Antwerpen zal hierbij niet genegeerd worden.

Vraag nr. 334
(zitting 1985-1986)
van 24 september 1986
van de heer A. DE BEUL

Luchtvervuiling — Publikatie meetresultaten en preventief beleid

Het beleid pakt regelmatig uit met het feit dat de luchtverontreiniging gemeten wordt en dat op deze wijze indien nodig, kan opgetreden worden. Los van de vaststelling dat deze metingen niets veranderen aan de luchtverontreiniging maar enkel een gebrek aan een preventief beleid moeten verbergen, worden deze meetresultaten niet systematisch bekendgemaakt. Tevens is het erg uitzonderlijk dat uit ernstige luchtverontreiniging, conclusies naar een preventief beleid worden genomen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe en in welke vormen worden de meetresultaten gepubliceerd?
2. Hoe, waar en door wie kunnen deze resultaten geraadpleegd worden?
3. In welke gevallen hebben de meetresultaten van de luchtverontreiniging geleid tot een preventief beleid?

Gelieve bij de gevallen vanaf 1982 aan te duiden welke luchtverontreinigingsgraad, welke soort luchtverontreiniging en welke specifieke preventieve maatregelen er werden genomen?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Metingen van de luchtverontreiniging kunnen op het organisatorisch vlak worden opgedeeld in „exploratorische campagnes” en „permanente meetnetten”.

De resultaten van exploratorische campagnes worden na afloop van de metingen weergegeven in een meetverslag. De resultaten van permanente meetnetten of van continue meetopdrachten worden daarentegen gepubliceerd in weekrapporten, trimester- en jaarrapporten, eind- en tussentijdse verslagen.

Volledigheidshalve geef ik hierbij een overzicht van de permanente meetnetten en-opdrachten :

- het semi-automatisch „zwavel-rook”-meetnet voor de registratie van daggemiddelde concentraties aan zwaveldioxyde en grote rookdeeltjes; dit meetnet omvat 92 meetposten in Vlaanderen en wordt beheerd door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE) ;
- het vol-automatisch meetnet voor luchtverontreiniging dat de halfuurgemiddelde concentraties voor meerdere pollutanten (SO₂, NO₂, NO, CO, CnHm, O₃, stof) registreert hoofdzakelijk voor de bewaking van de grote agglomeraties (zoals Antwerpen en Gent); dit meetnet omvat 44 meetposten in het Vlaamse Gewest en wordt eveneens beheerd door het IHE;
- het immissiemeetnet zware metalen beheerd door het IHE dat een 56-tal meetstations omvat;
- het regenmeetnet beheerd door het IHE;
- de regionale meetnetten voor luchtverontreiniging in het Vlaamse Gewest uitgebouwd in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap die eveneens meerdere pollutanten registreren ; deze meetnetten omvatten 13 meetstations en zijn opgesteld te Antwerpen, Tesselenderlo-Ham, Willebroek-Boom, Vilvoorde, Zeebrugge-Knokke-Heist, Evergem, Brugge en Kortemark;
- de emissie-inventaris van luchtverontreiniging van de Vlaamse Regio waarbij de oorsprong, de aard en de omvang van de pollutiebronnen worden geregistreerd;
- het permanent biologisch meetnet waarbij enerzijds de containerniveaus van gewassen veroorzaakt door atmosferische neerslag worden bepaald en anderzijds de evolutie van de plantenschade als gevolg van luchtverontreinigers wordt nagegaan;
- het mobiel laboratorium voor de rechtstreekse meting zowel van de emissies als van de immissies op grondhoogte voor zwaveldioxyden en stikstofoxyden.

2. De resultaten van de regionale meetnetten en -opdrachten kunnen mits mijn schriftelijke toestemming naar aanleiding van een dito vraag,

worden geraadpleegd in de bibliotheek van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu Belliardstraat 12, 4e verdieping, 1040 Brussel.

Verder kan ik het geachte lid mededelen dat recent een publikatie over luchtverontreiniging werd uitgewerkt waarin o.m. deze meetresultaten worden toegelicht.

3. In tegenstelling tot wat het geachte lid meent te moeten stellen, worden wel degelijk uit de beko- men meetresultaten conclusies naar een preventief beleid getrokken.

Concreet kunnen worden geciteerd :

- Willebroek : luchtverontreiniging door stik- stofoxyden continu verhoogde niveaus.

Via de exploitatievergunning werd aan de be- trokken bedrijven een saneringsplan opgelegd. Dit saneringsplan bevat o.m. een alarmdrem- pelwaarde voor de luchtverontreiniging vanaf welke het bedrijf dient over te gaan tot drasti- sche emissiebepalingen met inbegrip van ge- deeltelijke en zelfs volledige stillegging van de produktie. Eveneens werden een vernieuwing en een aanpassing van de zuiveringsapparatuur en een automatisatie van de regel- en contro- leapparatuur opgelegd evenals de kennisgeving en inventarisatie van de overschrijding van de alarmniveaus, enz.

- Gent : luchtverontreiniging door zwaveldioxy- de episodes van algemeen hoge luchtverontrei- ning en piekconcentraties.

Een saneringsplan werd opgelegd via de ex- ploitatievergunning van de bedrijven. Aan een welbepaald bedrijf wordt de naleving van een alarmdrempeelwaarde en -procedure van de luchtverontreiniging opgelegd.

- Tessenderlo-Ham

De vastgestelde luchtverontreiniging door or- ganische componenten gepaard met stankhin- der en door zwaveldioxyde, heeft geleid tot identieke maatregelen als bovengenoemd te Gent en te Willebroek.

- Zeebrugge : luchtverontreiniging door hoog- moleculaire organische verbindingen.

Een saneringsplan werd opgelegd aan het be- trokken bedrijf.

- Noord-Limburg, Balen, Hoboken en Beerse.

Ingevolge de meetresultaten van zwevend en neervallend stof werden bijkomende sanerings- maatregelen opgelegd aan de non-ferrobedrij- ven die de vastgestelde verontreiniging door zware metalen hebben veroorzaakt.

Vraag nr. 338
(zitting 1985-1986)
van 26 september 1986
van de heer Y. OTTENBOURGH

Verontreiniging van de Laan — Maatregelen

In het verleden traden de inspectiediensten van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij reeds op aan- gaande vervuiling van de Laan.

Behoudens een algemene graad van verontreiniging werd schuimvorming vastgesteld ter hoogte van de molen te Terlanen en verder naar Sint-Agatha-Rode. Deze situatie doet zich nog steeds voor in aanzienlij- ke mate.

Werden dienaangaande vaststellingen gedaan en wel- ke waren en zijn de vastgestelde aard en bronnen der vervuiling?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen dat kwestieuze aangelegenheid door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij werd onder- zocht op 22 juli 1986. Ter hoogte van de molen te Terlanen werd er inderdaad schuimvorming vastge- steld.

Het aantal inwonersequivalent (IE) dat geloosd wordt in de Laan, op Vlaams grondgebied tot aan het geci- teerd punt, bedraagt 1.331 eenheden. Hiervan zijn ongeveer 601E van industriële oorsprong.

Er dient aangestipt dat de Laan reeds ernstig veront- reinigd is aan de grens met Waals Brabant.

De schuimvorming dient onder meer te worden toe- geschreven aan de aanwezigheid van detergenten in het water. Bedoeld fenomeen treedt op ingevolge de intensieve beluchting ter hoogte van de molen.

Vraag nr. 341
(zitting 1985-1986)
van 30 september 1986
van de heer J. GABRIELS

Metallurgie Overpelt — Maatregelen tegen vervuiling natuureservaat Hageven

Op vrijdag 29 augustus 1986 werd andermaal de Dommel bevuild door het bedrijf Metallurgie Over- pelt. Daarbij blijkt dit geen alleenstaand feit te zijn maar zou er regelmatig niet alleen in de Dommel geloosd worden maar ook in het Natuureservaat Hageven.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke lozingsvoorwaarden zijn opgelegd aan dit bedrijf?
2. In welke mate en hoe vaak zijn deze lozingsvoor- waarden reeds overtreden?
3. Welke maatregelen heeft dit bedrijf reeds geno- men om hierin vermindering te brengen?
4. Zijn er momenteel nog steeds lozingen die gebeu- ren in het Hagevenreservaat? En is het juist dat dit een massale vissterfte tot gevolg heeft gehad? Welke maatregelen werden in dit verband geno- men t.a.v. de veroorzaker van dit milieumis- drijf?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid het navolgende mede te delen.

Op datum van 25 september 1986 heeft de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij een actualisatie doorgevoerd van de destijds door de Dienst voor Zuivering van het Afvalwater (DZA) afgegeven lozingsvergunningen en dit voor de nog bestaande lozingspunten.

Naast de algemene lozingsnormen werden de sectoriële normen van het Koninklijk Besluit van 27 november 1985 voor de sector van de non-ferrometalen in de vergunning weerhouden. Teneinde een verslechtering van de bestaande toestand van de waterloop waarin geloosd wordt te vermijden, werden voor een aantal parameters strengere normen onder vorm van bijzondere voorwaarden in de respectievelijke vergunningen opgenomen.

De controles waartoe de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij is overgegaan, hebben uitgewezen dat de normen van de vergunning niet werden overschreden.

De industriële afvalwaters die thans via diverse lozingspunten geloosd worden, zullen door het bedrijf in de toekomst via één collector afgevoerd worden naar een nieuw te bouwen bufferbekken en neutralisatie-inrichting. Deze wijzigingen zullen ongetwijfeld een effluent opleveren met een nog betere kwaliteit.

De lozingen in de Dommel en in het Natuurreservaat Hageven betroffen accidentele verontreinigingen. De lozing in de Dommel van 29 augustus 1986 hield verband met een olieverontreiniging en deze in het Hagevenreservaat was te wijten aan een dijkbreuk. Telkenmale werden door het bedrijf maatregelen getroffen om de verontreiniging ongedaan te maken.

Vraag nr. 348
(zitting 1985-1986)
van 3 oktober 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Metingen luchtverontreiniging — Publikatie

In België worden op verscheidene plaatsen metingen uitgevoerd i.v.m. de luchtverontreiniging. Volgens de Bond Beter Leefmilieu (BBL) worden de resultaten daarvan niet vrijgegeven.

Daarom heeft de BBL het initiatief genomen zelf een aantal waarnemingen te verzamelen en deze regelmatig bekend te maken aan de bevolking.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. door welke diensten in Vlaanderen metingen worden gedaan van de luchtverontreiniging, in welke plaatsen, met welke frequentie en welke vormen van luchtverontreiniging worden gemeten;
2. of, en zo ja, op welke manier deze cijfers bekend worden gemaakt aan de bevolking;
3. zo neen, om welke redenen deze resultaten niet worden bekend gemaakt aan de bevolking?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord op de vraag nr. 334 d.d. 24 september 1986 van de heer A. De Beul.

Vraag nr. 1
van 23 oktober 1986
van de heer M. DESUTTER

Jacht op ganzen — Maatregelen tegen landbouwschade

Het is zeker niet onbekend dat steeds meer en meer landbouwers klagen over de schade toegebracht aan hun landerijen door ganzen.

De jacht op ganzen wordt traditioneel beoefend in alle EEG-lidstaten met uitzondering van het ganzenloze Luxemburg en ons land.

Het zal u tevens wel bekend zijn dat de populaties van alle ganzensoorten spectaculair toegenomen zijn.

De bejaging in het Vlaamse Gewest kan meehelpen om de landbouwschade te verminderen of in elk geval draaglijker te maken.

Het enige argument om de jacht op ganzen in ons Gewest te verbieden, blijkt van sentimentele aard te zijn, maar wil men consequent zijn dan moet men alle jacht en wellicht ook alle visvangst afschaffen.

Vindt de geachte Minister niet dat spoedig zou moeten kunnen overgegaan worden tot het heropenen van de jacht op de ganzen.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat ik op 7 oktober 1986 een vergadering van deskundigen uit verschillende kringen heb belegd om mij in te lichten over de huidige problemen ten aanzien van de aanwezigheid van ganzen in het Vlaamse Gewest.

Hoewel tijdens deze vergadering bleek dat dit probleem complex is, was men van oordeel dat de bejaging niet het meest aangewezen middel is om, algemeen besproken, ganzeschade aan landbouwteelten te voorkomen.

Er blijkt geen direct éénduidig verband te bestaan tussen ganzeschade en het al dan niet bejagen van deze vogels.

De motivering voor een eventuele opening van de jacht moet dan ook niet in die richting worden gezocht.

Wel hebben de aanwezige deskundigen het belang onderstreept van bijkomend onderzoek ter zake.

Vraag nr. 3
van 23 oktober 1986
van de heer K. VAN MIERT

Hallerbos — Jachtbeoefening

Het Hallerbos is één ecologisch complex dat onder de bevoegdheid ressorteert van zowel het Vlaamse als het Waalse Gewest. In het voorbije jachtseizoen werden daar, voornamelijk in dat deel van het Hallerbos dat onder toezicht staat van het Waalse Gewest, een 25-tal reeën neergeschoten.

Het ecologisch evenwicht in het dierenbestand, inzonderheid het reeënbestand, is zeker heel wat belangrijker dan de minieme financiële opbrengst van de jacht.

Ik heb trouwens vernomen dat de huurders van het jachtrecht in het Hallerbos (Vlaamse Gewest) van hun driejaarlijkse opzegmogelijkheid gebruik hebben gemaakt om af te zien van de verdere jachtpacht.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. of het jachtrecht inderdaad niet meer verhuurd is;
2. hoe hij staat tegenover een jachtverbod conform de regeling voor het Zoniënwoud?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat 517 ha van het 552 ha grote Hallerbos in het Vlaamse Gewest gelegen is.

Daarvan waren, tot en met 31 januari 1986, 458 ha verpacht voor de jacht. Op deze oppervlakte bedroeg het toegestane afschot van reewild 4 tot 6 stuks per jaar gedurende de laatste drie jachtseizoenen.

De verpachtingsvoorwaarden van het jachtrecht gaven aan de provinciale bosdienst de mogelijkheid om het afschot van reewild volgens geslacht en leeftijd te regelen, rekening houdend met de biologische gegevens inzake bos en wild.

Bij niet naleving van de opgelegde afschotquota diende de pachter van het jachtrecht een belangrijke vergoeding per stuk reewild te betalen.

Ter zake werd een ernstig toezicht uitgeoefend door de bosdienst.

De lopende jachtverpachting werd, met ingang van 1 februari 1986, opgezegd door de jachtpachter.

Ten einde de evolutie van de wildstand te evalueren, werd besloten het jachtrecht in het gedeelte van het Hallerbos gelegen in het Vlaamse Gewest voor de duur van één jaar niet te verpachten.

Zonder te willen vooruitlopen op de resultaten van deze evaluatie, wil ik echter nu reeds de aandacht van het geachte lid vestigen op het feit dat de toestand inzake wild in het Hallerbos grondig verschilt van deze in het Zoniënbos.

Vraag nr. 4 van 27 oktober 1986 van de heer J. BOSMANS

Jachtverlof — Fiscale verhoging door ondergeschikte besturen

Blijkens inlichtingen keurde de Provincieraad van Antwerpen op 9 oktober 1986 de begroting voor het

jaar 1987 goed, met inbegrip van ondermeer een belasting voorzien op het bezit van vuurwapens ten belope van 3.000 frank per wapen, per jaar.

Naar verluid zou deze belasting ingegeven zijn door het feit dat men vruchteloos sedert jaren tracht de provinciale belasting op de jachtverloven op te drijven (thans maximaal 10% van de prijs van het jachtverlof).

Er weze aan herinnerd dat België reeds het duurste jachtverlof van Europa heeft (6.000 frank) en dat de fiscale maatregelen van de provincie Antwerpen de jacht tot enkele financieel bemiddelde personen zal beperken.

Daarenboven schuilt het gevaar dat de jachtconcessies nog enkel aan niet provinciale ingezetenen zullen worden toegewezen.

Graag mocht ik desbetreffend van de geachte Gemeenschapsminister vernemen in hoeverre het al dan niet verenigbaar zou zijn dat een gemeenschapsmaterie, in dit geval de jacht, door een (overdreven) fiscale maatregel van een ondergeschikt bestuur totaal overschaduwde kan of zou worden?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat het provinciebestuur van Antwerpen mijn diensten nooit heeft geraadpleegd over eventuele voorstellen met betrekking tot het instellen van een belasting op het bezit van vuurwapens.

Op grond van een persartikel heeft de Vlaamse Hoge Jachtraad tijdens zijn vergadering van 9 september 1986 een bespreking gewijd aan dit voornemen van de provincieraad van Antwerpen.

Op verzoek van de Hoge Raad, heeft zijn voorzitter op 19 september 1986 een brief gericht aan de heer Gouverneur van de provincie Antwerpen, waarin diverse bezwaren werden uiteengezet vanuit het oogpunt van de jachtbeoefening.

De provincieraad heeft de desbetreffende belastingsverordening gestemd op 9 oktober 1986.

Deze verordening werd voor goedkeuring voorgelegd aan de heer Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 8 van 5 november 1986 van de heer A. DE BEUL

Diensten voor thuisverzorging — Werking, erkenning, subsidiëring, personeelsbezetting en samenwerking met zelfstandig werkende verpleegkundigen

Het koninklijk besluit van 27 december 1950, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 9 april 1980, regelt de subsidiëring tot aanmoediging van de gezinsactiviteit van de diensten voor verzorging aan huis.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke verenigingen hebben op basis van voornoemd besluit, een erkenning verkregen?

Hoeveel bedraagt (per vereniging) het toegekende subsidiëringsbedrag voor het jaar 1984 en 1985?

Hoeveel personeelsleden, onderverdeeld per vereniging en per kwalificatie (verpleegkundigen, gezinshelpsters, maatschappelijk werkers, ziekenoppassers, administratief en leidinggevend personeel) stellen deze diensten tewerk?

2. Het ministerieel besluit van 27 december 1950, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 mei 1958, voorziet voor de erkenning van de diensten voor verzorging aan huis ondermeer dat deze „moeten beschikken over een ploeg van tenminste twee personen, waarvan de één verpleegster en de andere een ziekenverzorgster of -oppaster moet zijn“.

Kan met betrekking tot de discipline „verpleegkundige” onder „beschikken over” verstaan worden dat deze personen in loondienst moeten tewerkgesteld zijn, of is een ruimer contractueel verband, onder vorm van een samenwerkingsakkoord met zelfstandig werkende verpleegkundigen ook mogelijk?

Antwoord

Ik heb de eer U mede te delen dat, gelet op de omvang van de gevraagde gegevens, het antwoord rechtstreeks aan het geachte lid zal worden bezorgd.

J. PEDE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 112
(zitting 1985-1986)
van 2 juni 1986
van de heer J.P. PILLAERT

Opruiming oorlogsconstructies — Stand van zaken

Het is mij opgevallen dat er op verschillende plaatsen in duinen langs de kust o.m. te Westende (Middelkerke) en te Koksijde nog bunkers en andere oorlogsconstructies staan, die niet alleen zeer ontsierend zijn maar ook gevaarlijk in de door toeristen druk bezochte duinen.

De zandverplaatsing door de wind legt de funderingen bloot, zodat de constructies onstabiel worden en er een gevaar voor omkantelen kan ontstaan.

Ook op vele plaatsen in West-Vlaanderen zijn er nog bunkers op private gronden.

Vele bunkers in duinen werden reeds afgebroken wat het uitzicht en de veiligheid sterk ten goede is gekomen. Het is ten zeerste aangewezen deze politiek voort te zetten.

Kan ik van de geachte Minister vernemen wat de vooruitzichten zijn in verband met de verdere afbraak? Zullen er kredieten op de begroting voorzien worden voor opruiming.

Antwoord

Wat betreft de vraag van het geachte lid moet een onderscheid gemaakt worden tussen de oorlogsconstructies (bunkers) op het openbaar domein, en op privé-gronden. Voor wat betreft de bunkers binnen het duinengebied dat deel uitmaakt van de zeewering blijft het Ministerie van Openbare Werken en meer in het bijzonder de Dienst der Kust instaan voor de eventuele opruiming van de onveilige en landschapsontsierende oorlogsconstructies. Dit geeft dan wellicht antwoord op het eerste gedeelte van uw vraag (met betrekking tot het duinengebied Westende (Middelkerke en Koksijde).

Bunkers en/of oorlogsconstructies op privé-gronden buiten deze specifieke zone vallen ten laste van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Momenteel zijn een 30 tal dossiers overgedragen van het Ministerie van Openbare Werken naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en zijn ter behandeling op de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu.

Rekening houdende met bovenstaande problematiek nl. de verschuiving van de nationale naar de regionale bevoegdheid i.v.m. het slopen van oorlogsconstructies op privé-gronden werden er geen kredieten voorzien voor 1986.

De middelen dienen nog van de nationale begroting naar de begroting van de Vlaamse Gemeenschap overgeheveld te worden.

Vraag nr. 145
(zitting 1985-1986)
van 14 juli 1986
van mevrouw M. VOGELS

Aanleg van golfterrein te Melsbroek — Naleving gewestplan

De problematiek in verband met de aanleg van het golfterrein te Melsbroek is u bekend. Hoewel de aanleg op de landbouwgronden en in het beschermd bosgebied reeds maanden aan de gang is, kon men zich verschuilen achter het feit dat geen enkele aanvraag werd ingediend voor bovenvermelde werken of voor een eventuele wijziging van het gewestplan.

Door de vzw Brabantse Golf en de eigenaar van de gronden werd thans een aanvraag voor een stedenbouwkundig attest nr. 2 ingediend met de bedoeling een golfterrein met 9 holes aan te leggen in vruchtbaar landbouwgebied, parkgebied en in een beschermd bosgebied.

In wat volgens het gewestplan bepaald werd als landbouwgrond, zijn volgende vergunningsplichtige werken voorzien : nivelleringswerken (meer dan 1,5 m), bebossingen en aanplantingen, kappen van bomen, aanleggen van golflinks. Met andere woorden, het omvormen van dit landbouwgebied tot parkzone met recreatiedoeleinden. In wat volgens het gewestplan bepaald werd als bosgebied, worden volgende vergunningsplichtige werken gepland : ontbossing, wijziging van de vegetatie, nivelleringswerken (tot 1,5 m), aanleggen van golflinks. Ruim 3/5 van dit plan is gelegd in

beschermd landschap (Floordambos), zowel de landbouwgronden als het bosgebied. Bovenvermelde werken zijn volledig in strijd met dit beschermingsbesluit. Over andere nodig uit te voeren werken, zoals draineringswerken, absoluut noodzakelijk in dit gebied, werd in deze aanvraag met geen woord gerept.

De aanvraag werd ingediend op 6 juni 1986. Het College van Burgemeester en Schepenen stuurde deze aanvraag door naar de Provinciale Directeur van Stedebouw te Leuven, met als advies: „Gunstig advies op voorwaarde dat niet geraakt wordt aan het beschermd landschap”.

Het spreekt voor zich dat het afgeven van dit stedenbouwkundig attest nr. 2 een ernstig en gevaarlijk precedent zou creëren.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Bent u op de hoogte van deze aanvraag?
2. Welke houding zullen uw diensten aannemen met betrekking tot deze aanvraag, vooral gezien het feit dat in het verleden reeds bleek dat de initiatiefnemers van de vzw Brabantse Golf erg „ondernemend” zijn en reeds overgingen tot het kappen van bomen zonder toelating?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag, heb ik de eer haar te mogen verwijzen naar het antwoord dat ik heb gegeven op de vragen nrs. 143, 144 en 191, respectievelijk van 9 juli en 23 september 1986 van de heren L. Vanvelthoven, A. De Beul en J. Valkeniers.

Vraag nr. 146 (zitting 1985-1986) van 15 juli 1986 van de heer E. COPPENS

Melsbroek — Aanleg golfterrein

De problematiek in verband met de aanleg van het golfterrein te Melsbroek is u bekend. Hoewel de aanleg op de landbouwgronden en in het beschermd bosgebied reeds maanden aan de gang zijn, kon men zich verschuilen achter het feit dat geen enkele aanvraag ingediend werd voor bovenvermelde werken of voor een eventuele wijziging van het gewestplan.

Door de VZW Brabantse Golf en de eigenaar, werd thans een aanvraag voor een stedenbouwkundig attest nummer 2 ingediend, met de bedoeling een golfterrein met 9 holes aan te leggen in vruchtbaar landbouwgebied, parkgebied en in een beschermd bosgebied.

In wat volgens het gewestplan bepaald werd als landbouwgrond, zijn volgende vergunningsplichtige werken voorzien :

- nivelleringen (meer dan 1,5 m) ;
- bebossingen en aanplantingen ;
- kappen van bomen;
- aanleggen van golflinks.

Met andere woorden het omvormen van dit landbouwgebied tot parkzone met recreatiedoeleinden.

In wat volgens het gewestplan bepaald werd als bosgebied, worden volgende vergunningsplichtige werken gepland :

- ontbossing;
- wijziging van vegetatie;
- nivelleringen (tot 1,5 m);
- aanleggen van golflinks.

Ruim 3/5 van dit plan is gelegen in beschermd landschap, Floordambos, zowel de landbouwgronden als het bosgebied.

Bovenvermelde werken zijn volledig in strijd met dit beschermingsbesluit. Over andere nodig uit te voeren werken, zoals bijvoorbeeld draineringswerken, absoluut noodzakelijk in dit gebied, werd in deze aanvraag met geen woord gerept.

De aanvraag werd ingediend op 6 juni 1986. Het College van Burgemeester en Schepenen stuurde deze aanvraag door naar de Provinciale Directeur van Stedebouw te Leuven, met als advies: „ Gunstig advies op voorwaarde dat niet geraakt wordt aan het gerangschikt landschap”.

Het spreekt voor zich dat het afgeven van dit Stedenbouwkundig attest nr. 2 een ernstig en gevaarlijk precedent kan creëren.

De plaatselijke bevolking, de Bedrijfs Gilde van de Witlooftelers en de Melsbroekse Werkgroep voor Leefmilieu hebben zich steeds sterk verzet tegen deze schendingen van de gewestplannen, die een verlies aan vruchtbare landbouwgronden en een vernietiging van een waardevol natuurgebied voor gevolg hebben.

Mag ik aldus vernemen welke maatregelen de Vlaamse Regering gaat ondernemen omdat de gewestplannen en het beschermingsbesluit van het Floordambos zouden gerespecteerd worden.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid en aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag, heb ik de eer hem te mogen verwijzen naar het antwoord dat ik heb gegeven op de vraag nr. 145 van 14 juni 1986 van Mevrouw M. Vogels.

Vraag nr. 192 (zitting 1985-1986) van 23 september 1986 van de heer J. VALKENIERS

Lot-Beersel — Inplanting bedrijfszone in landschappelijk waardevol gebied

De GOM Vlaams Brabant stelt voor om een nieuwe bedrijfszone Lot-Beersel op te richten in het landschappelijk waardevol landbouwgebied aan het open afrittencomplex Lot-Beersel van de E 19 en gesi-

tueerd ten N.W. van de verkeerswisselaar daar de voorhanden zijnde industriegronden niet aantrekkelijk zouden zijn voor nieuwe investeerders.

Gaat uw departement akkoord met dit standpunt?

Zo ja, op welke manier kan dan aan deze wens worden tegemoetgekomen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 23 september 1986, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat bij besluit van 24 oktober 1986 de Vlaamse Executieve beslist heeft dat het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse gedeeltelijk en beperkt in herziening diende te worden gesteld.

Er wordt nu overgegaan tot de uitvoering van deze beslissing.

Vraag nr. 194 (zitting 1985-1986) van 24 september 1986 van de heer J. CAUDRON

Voorlichtingsbrochures in 1985 en 1986 — Titels, onderwerpen, oplage, kostprijs en verspreiding

Graag verneem ik van de Minister of er in 1985 en 1986 door zijn kabinet voorlichtingsbrochures werden uitgegeven.

Zo ja, kan de Minister mij de titels en onderwerpen van deze publikaties, de oplage, de kostprijs en de wijze van verspreiding laten kennen?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn schriftelijke vraag nr. 194 van 24 september 1986, heb ik de eer het geachte lid mee te delen, dat ik ontkennend moet antwoorden op deel 1 van zijn vraag.

Bijgevolg is deel 2 zonder voorwerp.

Vraag nr. 205 (zitting 1985-1986) van 3 oktober 1986 van de heer A. DENYS

Gemeentelijke leningen — Financiële instellingen

Er wordt vastgesteld dat bepaalde gemeentebesturen een verzoek richten om bij het aangaan van gemeentelijke leningen gebruik te maken van andere financiële instellingen dan het Gemeentekrediet.

In de huidige stand van de wetgeving is het inderdaad zo dat het monopolie van het Gemeentekrediet slechts een feitelijk monopolie is en nergens wettelijk voorzien.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen of deze interpretatie juist is en als bijgevolg de gemeenten leningen kunnen aangaan bij andere financiële instellingen.

Antwoord

Ik ben het eens met het geachte lid dat geen enkele wet of overheidsreglementering de gemeenten verplicht zich uitsluitend tot het Gemeentekrediet van België te wenden om financieringsleningen op te nemen. Deze instelling bezit dus geen wettelijk monopolie.

Wel werd zij opgericht speciaal met het doel kredieten te verstrekken aan de lokale besturen, die trouwens haar aandeelhouders zijn.

Daarom lijkt het mij een logische veronderstelling dat deze besturen niet zullen geneigd zijn overeenkomsten af te sluiten met een andere financiële instelling zo deze niet overtuigend gunstiger voorwaarden biedt.

Vooralsnog heeft dit alternatief niet de omvang die verstorend zou werken op het klassieke financieringsmechanisme van deze investeringen der lokale besturen in het algemeen.

Totnogtoe lijkt me het hoger belang dus niet geschaad en het zou momenteel dan ook niet te rechtvaardigen zijn deze allicht de financieringskosten nivellerende tendens te fnuiken.

Vraag nr. 211 (zitting 1985-1986) van 14 oktober 1986 van de heer H. VAN WAMBEKE

Arrondissement Aalst — Gemeentelijk personeel

Mag ik, voor elk van de 10 gemeenten van het arrondissement Aalst en met betrekking tot het gemeentepersoneel, volgende gegevens bekomen :

1. het aantal ambten in vast kader;
2. de effectieve personeelsbezetting ervan op 30 juni 1986;
3. het aantal ambten in tijdelijk kader, op zelfde datum, onderverdeeld in tewerkgestelde werklonen, BTK'ers, DAC'ers, andere tijdelijken of contractuelen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik in het raam van het administratief toezicht geroepen ben, en dit enkel voor de gemeenten die meer dan 20.000 inwoners tellen, de besluiten van de gemeenteraden betreffende het kader, de wervings- en bevorderingsvoorwaarden, alsmede de weddeschalen en de bezoldigingsregeling van het statutair gemeentepersoneel, al dan niet goed te keuren.

Gelet op de gemeentelijke autonomie meng ik mij niet in de manier waarop het personeelskader wordt bezet.

Ik heb daarenboven geen bevoegdheid i.v.m. personen die tewerkgesteld worden als tewerkgestelde werkloze of die gebezigd worden in een BTK of het DAC.

Nuttigheidshalve wens ik de aandacht van het geachte lid te vestigen op het feit dat verscheidene aspecten van zijn vraag regelmatig worden onderzocht door het Nationaal Instituut voor de Statistiek, dat de resultaten van zijn bevindingen op geregelde tijdstippen bekend maakt in zijn jaarboeken.

Vraag nr. 214
(zitting 1985-1986)
van 17 oktober 1986
van de heer J. DE ROO

Arrondissementen Gent en Eeklo — Gemeentelijk Personeel

Mag ik, voor elk van de gemeenten van de arrondissementen Gent en Eeklo en met betrekking tot het gemeentepersoneel, volgende gegevens bekomen :

1. het aantal ambten in vast kader;
2. de effectieve personeelsbezetting ervan op 30 juni 1986;
3. het aantal ambten van tijdelijk kader, op zelfde datum, onderverdeeld in tewerkgestelde werklozen, BTK'ers, andere tijdelijken of contractuelen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik in het raam van het administratief toezicht geroepen ben, en dit enkel voor de gemeenten die meer dan 20.000 inwoners tellen, de besluiten van de gemeenteraden betreffende het kader, de wervings- en bevorderingsvoorwaarden, alsmede de weddeschalen en de bezoldigingsregeling van het statutair gemeentepersoneel, al dan niet goed te keuren.

Gelet op de gemeentelijke autonomie meng ik mij niet in de manier waarop het personeelskader wordt bezet.

Ik heb daarenboven geen bevoegdheid i.v.m. personen die tewerkgesteld worden als tewerkgestelde werkloze of die gebezigd worden in een BTK of het DAC.

Nuttigheidshalve wens ik de aandacht van het geachte lid te vestigen op het feit dat verscheidene aspecten van zijn vraag regelmatig worden onderzocht door het Nationaal Instituut voor de Statistiek, dat de resultaten van zijn bevindingen op geregelde tijdstippen bekend maakt in zijn jaarboeken.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 223
(zitting 1985-1986)
van 10 juli 1986
van de heer K. DILLEN

Uitzendingen op BRT-radio in vreemde talen — Criteria

Graag vernam ik wat de maatstaven zijn welke aangelegd worden voor radio-uitzendingen in andere talen dan het Nederlands. Meer bepaald welke verenigingen en/of personen komen daarvoor in aanmerking? Welke landen?

Gelieve mij tevens mee te delen wat de opgelegde richtlijnen zijn wat de inhoud van de uitzendingen betreft.

Mogen in dergelijke uitzendingen politieke standpunten ingenomen worden inzake binnenlandse en/of internationale problemen?

Antwoord

Aan het geachte lid kan ik de hierna volgende elementen van antwoord verstrekken.

Radioprogramma's in andere talen dan het Nederlands worden geproduceerd door de Wereldomroep en de Instructieve Omroep.

De programma's van de Instructieve Omroep, dienst Volwassenenvorming, worden uitgezonden via BRT-1 van maandag tot en met vrijdag, telkens van 19.30 uur tot 20 uur en 's zaterdags van 8.30 uur tot 10 uur met onderbreking voor het nieuws van 9 uur.

Ze richten zich tot de zeven grootste groepen van de zogeheten „arbeidsmigratie”: Italianen, Marokkanen, Turken, Spanjaarden, Grieken, Portugezen en Joegoslaven. De eerste vijf taalgroepen beschikken over zendtijd tijdens de werkdagen, de laatste twee komen op zaterdag aan bod.

Tijdens de maanden juli en augustus worden de programma's op werkdagen opgeschort en wordt de zendtijd op zaterdag onder de zeven groepen volgens een beurtrol verdeeld.

Het zijn BRT-programma's die worden verzorgd door zorgvuldig geselecteerde medewerkers. Ze staan niet open voor „verenigingen”. Op deze programma's zijn de objectiviteitsnormen toepasselijk die gelden voor de BRT-programma's.

Vraag nr. 238
(zitting 1985-1986)
van 31 juli 1986
van de heer G. CARDOEN

Restauratie beschermde gebouwen — Aantal dossiers

Graag vernam ik van de geachte Minister hoeveel dossiers inzake restauratie van beschermde gebouwen of monumenten actueel bij zijn diensten berusten.

Mag ik vernemen hoeveel principiële en vaste beloften van toelage desbetreffend sinds de aankomst van de heer Minister als verantwoordelijke voor Cultuur verleend werden.

Graag deze informatie per aard van het te restaureren monument en per provincie.

Antwoord

Ik heb de eer U mede te delen dat, gelet op de omvang ervan, het antwoord rechtstreeks aan het geachte lid zal worden bezorgd.

Vraag nr. 249
(zitting 1985-1986)
van 1 augustus 1986
van de heer M. DESUTTER

Niet-openbare radio's — Erkenning

Bij decreet van 6 mei 1982 werd de Raad voor Niet-Openbare Radio's opgericht en de erkenning mogelijk voor radio's die voldeden aan de gestelde voorwaarden.

Graag vernam ik hoeveel radio's een aanvraag tot erkenning indienden en hoeveel, 4 jaar later, een erkenning bekwamen.

Hoeveel en welke radio's werden aan de lijst van de Raad toegevoegd niettegenstaande het negatief advies van deze Raad.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat op 15 november 1982 677 radio's een erkenningsaanvraag hadden ingediend.

De Raad van Niet-Openbare Radio's kende 372 radio's een positief pré-advies, toe, aan 305 radio's gaf zij een negatief pré-advies.

Heden zijn 428 niet-openbare radio's erkend.

Momenteel zijn reeds 10 vzw's ontbonden.

Mijn geachte voorganger heeft voor 60 radio's het negatief pré-advies van de Raad van Niet-Openbare Radio's niet gevolgd. De redenen hiervoor waren:

- * 25 radio's kregen een niet-eenparig negatief pré-advies van de Raad van Niet-Openbare Radio's vanwege de inhoudelijke waarde van het dossier. Mijn voorganger heeft de twijfels in het voordeel van de radio laten spreken en heeft de radio's in aanmerking genomen voor erkenning;
- * 4 radio's kregen een negatief pré-advies van de Raad van Niet-Openbare Radio's, door het ontbreken van verklaringen. Deze radio's hebben de ontbrekende verklaringen voorgelegd en mijn voorganger heeft ze in aanmerking genomen voor erkenning ;
- * 3 radio's kregen een negatief pré-advies van de Raad van Niet-Openbare Radio's, omdat het vermoeden van binding bestond. Vermits de eventuele binding niet bewezen werd heeft mijn voorganger ze in aanmerking genomen voor erkenning;
- * 3 radio's kregen een negatief pré-advies van de Raad van Niet-Openbare Radio's, omdat het bewijs van statutenwijziging niet voorgelegd was. Deze radio's hebben het bewijs overgemaakt aan mijn voorganger en hij heeft ze in aanmerking genomen voor erkenning.
- * 2 radio's, waarvan het dossier volledig in orde was, werden niet vatbaar voor behandeling door de Raad van Niet-Openbare Radio's verklaard omdat het erkenningsdossier te laat was ingediend. Op 18 januari 1983 heeft mijn voorganger aan de Raad van Niet-Openbare Radio's meegedeeld dat hij dit standpunt niet zou volgen, aangezien hij vóór 15

november 1982 een aanvraag tot erkenning van de radio's in zijn bezit had;

- * 8 radio's kregen een negatief pré-advies van de Raad van Niet-Openbare Radio's, omdat hun statuten niet juridisch conform waren aan de wet van 27 juni 1921 betreffende de vzw en/of het maatschappelijk doel van hun vzw niet voldeed aan het decreet van 6 mei 1982 houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's. Deze radio's hebben hun statuten gewijzigd en mijn voorganger heeft dat een voldoende reden gevonden om ze toch in aanmerking te nemen voor erkenning;
- * 1 radio kreeg oorspronkelijk een negatief pré-advies van de Raad van Niet-Openbare Radio's, omdat de statuten de oprichting van kantoren en filialen voorziet. Op 28 februari 1983 heeft de Raad van Niet-Openbare Radio's dit standpunt herzien ;
- * 2 radio's kregen een negatief pré-advies van de Raad van Niet-Openbare Radio's, omdat het bewijs dat hun statuten vóór 15 november 1982 aangeboden waren aan het Belgisch Staatsblad ontbrak. Het Belgisch Staatsblad verklaarde de statuten vóór die datum ontvangen te hebben;
- * voor 10 radio's werd bijkomend advies gevraagd aan de Raad van Niet-Openbare Radio's. Deze radio's kregen toen een niet-eenparig negatief bijkomend pré-advies. Ook hier heeft mijn voorganger de twijfel in het voordeel van de radio laten spreken en heeft hen in aanmerking genomen voor erkenning.

Betreffende namenlijst zal aan het geachte lid worden toegezonden.

Vraag nr. 272
(zitting 1985-1986)
van 9 september 1986
van mevrouw M. VOGELS

BRT — Programmatie popmuziek

In de wereld van de popmuziek heerst de laatste tijd nogal wat ongenoegen over onze openbare omroep. Voor Vlaamse groepen is de BRT nochtans het medium bij uitstek om de confrontatie met het grote publiek aan te gaan. Vooral op de Vlaamse televisie, zo bleek onlangs nog uit een interview dat Mike Verdrengh in zijn programma „Mike” had met Walter Grootaerts, ondervindt men manifeste onwil om meer popmuziek te programmeren. Dit ongenoegen over gebrek aan popmuziek leeft trouwens niet bij popzangers alleen maar bij de jongeren in het algemeen.

Kan de Gemeenschapsminister mij antwoorden op volgende vragen.

1. Welk was voor de jaren 1984, 1985, 1986 (eerste helft) het percentage zendtijd dat besteed werd aan lichte muziek, meer specifiek popmuziek;
2. Voor wat betreft de programmatie voor 1987, welke programma's zijn opgenomen om aan de hierboven beschreven nood tegemoet te komen en hoeveel zendtijd werd hiertoe voorzien?

Antwoord

Gezien de uitgebreidheid van het antwoord, zullen de gegevens rechtstreeks aan het geachte lid worden toegezonden.

Vraag nr. 279
(zitting 1985-1986)
van 23 september 1986
van de heer J. VAN ELEWIJCK

Cultureel verdrag België-Nederland — Samenstelling Subcommissie Volksontwikkeling, Amateuristische Kunstbeoefening en Jeugd

Ter uitvoering van het Cultureel Verdrag tussen België en Nederland is een Gemengde Commissie geïnstalleerd. Binnen dit kader is voor de sectoren Volksontwikkeling, Amateuristische Kunstbeoefening en Jeugd een subcommissie actief die het cultureel verkeer tussen beide landen behartigt en activeert.

Onlangs werd de samenstelling gewijzigd.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke personen zetelen in de Gemengde Commissie en in de Subcommissie Volksontwikkeling, Amateuristische Kunstbeoefening en Jeugd?
2. Wie is voor de benoeming van deze leden bevoegd? Door wie werden de betrokken leden voorgedragen?
3. Welke argumenten lagen aan de basis van de doorgevoerde wijziging?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. — Bij ministerieel besluit van 30 november 1981 werden met ingang van 1.12.1981 benoemd „voor de Vlaamse Gemeenschap van België tot leden van de Vaste Gemengde Commissie voor uitvoering van het Belgisch-Nederlands Cultureel Verdrag voor een termijn van 5 jaar:
 - de heren:
 - J. Flerackers, Voorzitter van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht tevens Voorzitter van de Vaste Gemengde Commissie;
 - K. De Clercq, hoogleraar RUG;
 - H. Hermans, directeur-generaal van de Vlaamse televisie ;
 - L. Delanghe, Voorzitter van de Hoge Raad voor Volksontwikkelingswerk;
 - P. Jaspert, directeur van het CC Hasselt;
 - G. Provoost, assistent aan de RUG;
 - A. Vandenbunder, professor UIA”.
- Samenstelling subcommissie „ Jeugd, Volksontwikkeling, Amat. Kunstbeoefening :

effectieve leden :

Jo Celis (sector VO — voorzitter);
 Wilfried Bellemans (sector jeugd);
 Julien Hamelinck (sector AKB);
 Huib Hinnikint (sector basiseducatie);

vervangende leden :

Jan Verlinden (sector basiseducatie);
 Juul Albrechts (sector AKB);
 Jo Beke (sector VO);
 Marjan Van Uytvanghe (sector jeugd);

ambtenaren :

Gilbert van Houtven (sector basiseducatie);
 Lou Uyttebroeck (sector Volksontwikkeling);
 Herman Algoet (sector jeugd);
 Guido Vereecke (sector jeugd).

2. De benoeming van de leden geschiedt volgens de modaliteiten van artikel 2 van het Cultureel Verdrag van 16 mei 1946 tussen Nederland en België.
3. Tijdens de 84ste vergadering (1985) van de Gemengde Commissie (vergadering Vlaamse Gemeenschap — Nederland) werd over de structurele hervorming van de subcommissies van gedachten gewisseld en werd besloten dat vanaf 1986 volgende subcommissies operationeel zouden worden :

onderwijs:

- subcommissie lager onderwijs;
- subcommissie voortgezet onderwijs ;
- subcommissie hoger onderwijs ;

cultuur :

- subcommissie podiumkunsten ;
- subcommissie muziek ;
- subcommissie jeugd, volksontwikkeling en amateuristische kunstbeoefening.

Aan het Bureau en administratie werd mandaat gegeven om deze beslissing uit te werken.

Vraag nr. 280
(zitting 1985-1986)
van 24 september 1986
van de heer J. VALKENIERS

BRT- berichtgeving — Objectiviteit

In een interview met De Standaard van 19.7 jl. zegt administrateur-generaal Vandenbussche van de BRT dat de berichtgeving bij de BRT niet objectief is en gemanipuleerd wordt door Amada en Vaka.

Is deze aantijging juist? Gaat de Raad van Beheer akkoord met deze opvatting?

Moet het Cultuurpact ook niet worden nageleefd bij de personeelsformatie van de BRT? Zo dit niet het geval is, hoe denkt u hieraan te verhelpen?

Antwoord

Aan het geachte lid kan ik de hierna volgende elementen van antwoord verstrekken.

Waar de heer Vandebussche in het interview met De Standaard op 19.7 betoogt „ dat Amada en Vaka vooraf veel meer dan de partijen tussenkomen in de berichtgeving” mag allicht worden aangenomen dat hij daarmee geen directe manipulatie door Amada en Vaka bedoelde, maar de neerslag van door deze organisaties onthuldigde denkbeelden en denkwijzen op het werk van de journalisten, die zich naar zijn oordeel onvoldoende afzetten tegen het tijds-klimaat.

De hiërarchie en de beheersorganen hebben over het oordeel en de aantijgingen van de heer Vandebussche herhaaldelijk, om niet te zeggen bestendig, van gedachten gewisseld en de naar hun oordeel passende maatregelen genomen.

Ook op de toepassing van de door de Cultuurpactwet voorgeschreven bepalingen inzake bescherming van de filosofische en ideologische strekkingen wordt bij de BRT nauw toegezien.

Vraag nr. 283
(zitting 1985-1986)
ván 25 september 1986
van de heer P. BREYNE

Hedendaagse muziek — Betoelaging

In de begroting 1986, goedgekeurd door de Vlaamse Raad op 20 juni 1986, werden in de sector Muziek een aantal begrotingsposten nog slechts pro-memorie opgenomen. De kredieten voorheen op deze begrotingsposten ingeschreven, werden samengevoegd en ingeschreven op een nieuw begrotingsartikel Sectie 47, art. 33.08.02 en dit „ter bevordering van de hedendaagse Vlaamse Muziek”.

Naar wij vernamen heeft de Vlaamse Executieve op 9 juli 1986 een Stuurgroep van de Vlaamse Gemeenschap ter bevordering van de hedendaagse muziek opgericht om de bevoegde Gemeenschapsminister te adviseren over de organisatie en uitvoering van hedendaagse muzikale initiatieven in Vlaanderen en in het buitenland.

Het voormelde Executievebesluit stelt dat enkel muzikale initiatieven waarvan de composities dateren uit de laatste 20 jaar in aanmerking komen.

Graag wens ik te vernemen aan welke initiatieven en voor welke bedragen tot op heden op voornoemd begrotingsartikel nl. Sectie 47, art. 33.08.02, subsidies werden toegekend.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat de volgende initiatieven aan te rekenen op art. 34.08.02 van Sectie 47 worden gesubsidieerd op advies van de „Stuurgroep ter Bevordering van de Hedendaagse Muziek” :

1. 8e Jazz Hoeilaart Internationaal - Prijs van de Vlaamse Gemeenschap	100.000
2. Boekenbeurs 1986 - optreden van „De Nieuwe Muziekgroep” - uitkoopsom artiesten	40.000

3. Vlaamse Brassband Federatie - Kreatie-honorarium Karel De Wolf	
4. Festival van Vlaanderen	977.500
— Pools Requiem Pendercki - 825.000 fr.	
— Landschappen II van Wilfried Westering uitgevoerd door het Nieuw Belgisch Kamerorkest - 127.500 fr als tussenkomst in het verlies	
5. Les Passions Unies	858.750
540.250 fr. honoraria Vlaamse Groepen	
3 18.500 fr. honoraria Franse Groepen	
6. Stichting Logos	800.000
7. Leraarsvereniging Lemmensinstituut	150.000
„ Festival van hedendaagse muziek van Jonge Vlaamse Componisten”	
8. Muzikon	180.000
Week van de hedendaagse muziek uitkoopsom Kaalslag	
9. vzw Limelight	815.000
project „ Interieur-Exterieur ”	
10. Toelage aan het Internationaal Filmgebeuren Gent	
„ Wereldpremière l'Inhumaine”	200.000
„ Optreden Jazz-orkest KMC-Gent ”	68.000
11. Toelage aan de Koninklijke Fanfare Sint-Cecilia	74.000
Compositieopdracht K. Verbruggen	
12. Werkingstoelage voor de Nieuwe Muziek-groep (jaarwerking 1986)	1.800.000
13. Werkingstoelage voor de „ Werkgroep voor Improviserende musici” (jaarwerking 1986)	500.000

Dit betekent dat voor 6.563.250 fr. principiële toezeggingen werden gedaan in het kader van de stimulering van de hedendaagse muziek.

Vraag nr. 284
(zitting 1985-1986)
van 30 september 1986
van de heer J. GABRIELS

Aanleg van golfsterrein in Houtsaegerduinen (De Panne) — Naleving gewestplan

Blijkens berichten in de krant heeft de gemeenteraad van De Panne het besluit genomen om in de Houtsaegerduinen een golfsterrein aan te leggen. Deze duinen werden beschouwd als natuurgebied en zijn als dusdanig beschermd. Elke andere bestemming van het terrein is uitgesloten.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke terreinen die op het gewestplan beschermd zijn als natuurgebied worden momenteel onderzocht om in aanmerking te komen voor golfsterrein?
2. Welke plaatsen in het Vlaamse land werden door het bestuur van AROL onderzocht om in aanmerking te komen voor het aanleggen van een golfsterrein?
3. Hoe valt te verklaren dat een gebied in de omgeving van Hasselt in aanmerking komt voor golf-

terrein ondanks een andere bestemming op het gewestplan?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 30 september 1986 kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Bescherming als natuurgebied op het gewestplan is niet hetzelfde als bescherming als landschap omwille van natuurwetenschappelijke en/of andere waarde. Enkel deze laatste vorm van bescherming valt onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Cultuur. Voor een antwoord op de vraag welke op het gewestplan als natuurgebied beschermde terreinen worden onderzocht met het oog op de aanleg van golfterreinen, verwijs ik dan ook naar het antwoord van mijn collega, de heer Jean Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Voor een antwoord op het tweede gedeelte van zijn vraag dien in het geachte lid eveneens te verwijzen naar het antwoord van mijn collega, de heer Jean Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, omdat zowel het onderzoek waarvan sprake als de aanleg van het golfterrein in de omgeving van Hasselt, onder zijn bevoegdheid ressorteren.

Vraag nr. 285 (zitting 1985-1986) van 30 september 1986 van de heer J. GABRIELS

Natuurgebied Vijverbroek — Bescherming als landschap en stand van zaken

Blijkens mijn inlichtingen zijn er in de jaren 1977-1978 reeds aanvragen ingediend om het natuurgebied Vijverbroek te beschermen als landschap. Tot op heden bleef dit evenwel zonder gevolg.

Mag ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Zijn er ooit bij uw ministerie aanvragen ingediend om het natuurgebied Vijverbroek te beschermen als landschap?
2. In hoeverre is de Minister alsnog bereid dit dossier te heropenen en de bevoegde diensten opdracht te geven dit gebied te beschermen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 30 september 1986 kan ik het geachte lid mededelen dat een aanvraag tot bescherming van het natuurgebied „Vijverbroek” te Kessenich bij de bevoegde diensten werd ingediend in 1975. Gezien de aanvraag onvoldoende gemotiveerd was, is een bescherming nooit tot stand gekomen.

Om thans in aanmerking te komen voor een mogelijke bescherming, dient een nieuw en grondig onder-

zoek te gebeuren naar de huidige waarde van het gebied.

Inmiddels heb ik aan mijn bevoegde diensten opdracht gegeven dergelijk onderzoek te starten.

Vraag nr. 287 (zitting 1985-1986) van 2 oktober 1986 van de heer A. DE BEUL

Niet-openbare radio's — Verval erkenningen

Artikel 10 van het decreet houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's van 6 mei 1982 bepaalt in verband met het vervallen van een erkenning ondermeer het volgende : „ De erkenningen vervallen twee jaar na het effectief worden van de eerste erkenning van een niet-openbare radio.. “.

Via verscheidene bronnen verneem ik dat over de aangehaalde passage bij de niet-openbare radio's heel wat onduidelijkheid heerst, meer in het bijzonder over de juiste interpretatie en draagwijdte van de respectieve termen „ het effectief worden” en „ de eerste erkenning”. In dat verband ontving ik van de minister graag een antwoord op volgende vragen.

1. Op welke manier dient „ het effectief worden ” van een erkenning te worden verstaan? Is het in dat verband correct dat de erkenning van de niet-openbare radio effectief wordt op het ogenblik dat aan dezelfde radio door RTT een vergunning wordt verleend?
2. Heeft de term „de eerste erkenning” betrekking op een individuele niet-openbare radio, met andere woorden op het moment waarop de betrokken radio voor de eerste maal een erkenning verwerft of heeft die term betrekking op de totaliteit van de niet-openbare radio's met andere woorden op het moment waarop voor de eerste maal een erkenning van een niet nader bepaalde radio effectief is geworden?
3. Wat is in relatie tot beide voorgaande vragen de betekenis van 31 januari 1986, de dag waarop de eerste vergunningen door RTT werden verleend? Wat is de draagwijdte van die datum respectievelijk voor de 23 erkende radio's die toen een vergunning verwierven en voor de nagenoeg 400 andere niet-openbare radio's erkend door de Vlaamse Gemeenschap?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat op advies van de Raad van Niet-Openbare Radio's de bepaling van artikel 10 van het decreet van 6 mei 1982 houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's, als volgt is geïnterpreteerd.

1. De term „eerste erkenning van een niet-openbare radio” heeft betrekking op alle niet-openbare radio's, die een eerste maal een erkenning verwierven.
2. Deze eerste erkenning wordt effectief op de datum van verlening van de eerste zendvergunningen bij

ministerieel besluit. Dit besluit dateert van 31 januari 1986.

3. Op basis van deze interpretatie zijn alle erkenningen, verleend in de eerste erkenningsronde, effectief geworden op 31 januari 1986, wat impliceert dat de thans verworven erkenningen van rechtswege vervallen per 31 januari 1988.

Vraag nr. 288
(zitting 1985-1986)
van 2 oktober 1986
van de heer A. DE BEUL

Europees Poëziefestival — Financiële steun

Zou de Minister mij de beweegredenen willen meedelen van zijn beslissing om het loon van de secretaris van het Europees Poëziefestival niet langer meer ten laste te nemen.

Op welke wijze zal de overheid meewerken om de toekomst van het Europees Poëziefestival, dat toch over een internationale reputatie beschikt, veilig te stellen?

Antwoord

De Algemeen-Secretaris van de Europese Vereniging ter Bevordering van de Poëzie, de heer E. Van Itterbeek, wordt als vastbenoemd leraar gedetacheerd naar de hogervermelde vereniging, door een beslissing van de Minister van Onderwijs. De toenmalige Gemeenschapsminister van Cultuur had zich destijds niet geëngageerd de daaruit voortvloeiende loonkosten ten zijne laste te nemen. Hij baseerde zich daarbij op de adviezen van de daartoe bevoegde Commissie van Advies tot Bevordering van de Nederlandstalige Letterkunde in België.

In aansluiting met de beslissing van mijn voorganger, voor december 1985, besliste ook ik voor januari en februari 1986 de loonkosten van de heer Van Itterbeek ten laste te nemen van het voormalige Commissariaat-Generaal van Internationale Culturele Samenwerking, in afwachting van het definitief advies van de bevoegde Commissie omtrent het Poëziefestival.

Dit advies luidde dat de organisatie van een festival waar de jonge Nederlandse literatuur niet steeds optimaal aan bod komt, de permanente aanwezigheid van een algemeen-secretaris niet verantwoordt.

Teneinde het festival 1986 niet onmogelijk te maken werd de loonlast van 13 t.e.m. 26 oktober andermaal door mijn departement gedragen.

Voor wat de toekomst betreft wordt — in samenspraak met de heer E. Van Itterbeek — gewerkt aan het bestendigen van een Europese Vereniging ter Bevordering van de Poëzie, die haar rol als centrum tot uitstraling van de Vlaamse literatuur naar Europa ook ten volle zal kunnen waarmaken.

In deze optiek lijkt het mij dan ook vanzelfsprekend dat de Vereniging in staat gesteld zou worden de loonlast van de algemeen-secretaris terug te storten aan het departement van onderwijs.

Vraag nr. 290
(zitting 1985-1986)
van 3 oktober 1986
van de heer V. ANCIAUX

Ontbinding DACEB — Alternatief

Naar ik verneem zou u besloten hebben de Dienst voor Animatie en Creatieve Expressie en Begeleiding (DACEB) te ontbinden.

Deze beslissing zou ik ten zeerste betreuren.

DACEB is immers de enige dienst van de Vlaamse Gemeenschap die een kaderopleiding verzorgt voor animatoren en begeleiders van creatieve expressieprocessen. Bij het verdwijnen van deze dienst ontstaat er een leemte in het Vlaams Cultuurbeleid, dat zich op korte tijd zou laten voelen in het jeugd- en vormingswerk in Vlaanderen.

Wie zich in deze sector wil vervolmaken zal in dit geval zich moeten wenden tot kwalitatief minder en toch duurder privé-initiatief of in het buitenland.

Mag ik de Minister vragen of hij bereid is zijn beslissing te herzien?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik de heer Anciaux antwoorden dat ik inderdaad beslist heb de dienst DACEB, Departement Dienst voor Animatie, Creatieve Expressie en Begeleiding, die zich situeert binnen de Administratie voor Onderwijs en Permanente Vorming, af te schaffen.

Deze beslissing drong zich op door volgende overwegingen.

DACEB ontstond in de zestiger jaren.

De oorspronkelijke hoofdpdracht van DACEB, nl. de creatieve expressie die beschouwd werd als dé vernieuwende idee voor die tijd, te verspreiden doorheen Vlaanderen, kan intussen als gerealiseerd worden beschouwd.

De huidige taakinfilling van DACEB, die gekenmerkt wordt door dienstverlening aan de sociaal-culturele sector in het algemeen, kan integraal overgenomen worden door tal van reeds bestaande, door de overheid gesubsidieerde organisaties, zoals de Lodewijk de Raet-stichting vzw, De Kolk vzw.

Bij het onderzoek dat werd uitgevoerd door mijn bevoegde diensten én kabinet, werden de betrokken pedagogische DACEB-medewerkers rechtstreeks betrokken.

Ten gevolge van deze regeling werd het DACEB-team alsdusdanig ontbonden. Met betrekking tot dit personeelsprobleem werd een oplossing in die zin uitgewerkt, dat de vroegere DACEB-medewerkers kunnen ingeschakeld worden als cultuuranimators in de Rijks-culturele Centra van de Vlaamse Gemeenschap Vilvoorde, Jezus-Eik en Wommel, of als deskundige in de diensten Mediabib en het Klank- en Beeldcentrum, het Cultureel Jongerenpaspoort, de Centrale van het Brussels Amateurtoneel en het Jeugdverblijfcentrum de Hoge Rielen te Tielen.

Bovendien heb ik beslist, dat de DACEB-medewerkers deeltijds verbonden blijven aan het verzorgen van bijscholings- en kadervormingsprogramma's die worden ingericht, hetzij door de administratie van het Sociaal-Cultureel Werk, hetzij door coördinatie-organismen van de volwassenenvorming of van het jeugdwerk in overleg met het bestuur van het Sociaal-Cultureel Werk.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65,5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

**J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VOLKS-
GEZONDHEID EN LEEFMILIEU**

**Vraag nr. 2
van 23 oktober 1986
van de heer E. VANDENBOSCH**

Stortplaats te Tessenderlo — Controle

Vlak bij de boord van het Albertkanaal, in de onmiddellijke nabijheid van de overbrugging aangeduid door de identificatie „Tessenderlo km 72.067” en gelegen in de uiterste noord-oostelijke punt van het grondgebied van de gemeente Tessenderlo, bevindt zich een stortplaats waar aanzienlijke hoeveelheden afvalstoffen gestockeerd worden, afgedekt met een dekzeil.

Deze stortplaats wordt begrensd door de boord van het Albertkanaal en het gedeelte van de Kanaalweg vanaf de zoëven aangeduide brug richting Beverlo. Vanop deze Kanaalweg is de stortplaats duidelijk zichtbaar.

Graag kreeg ik van de Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Handelt het hier om een vergunde stortplaats? Zo ja, door wie werd de stortvergunning afgegeven, op welke datum en voor welke periode?
2. Om welke afvalprodukten gaat het hier? Welk is de samenstelling ervan en de herkomst?
3. Welke hoeveelheid afvalstoffen is er actueel gestockeerd? Groeit deze hoeveelheid nog aan of is er intengendeel afname?
4. Is nagegaan of percolaat van deze afvalberg naar het vlakbij gelegen Albertkanaal getransporteerd wordt?
5. Is er een lozingsvergunning aangevraagd, desgevallend afgegeven? Zo ja, door wie en op welke datum?
6. Is de samenstelling van dit percolaat geanalyseerd?

7. Zo ja, is dan nagegaan welke de mogelijke schadelijke effecten zijn op de waterkwaliteit van het Albertkanaal?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 5
van 29 oktober 1986
van de heer J. VALKENIERS**

Herne — Vergunning voor schietstand

Sedert een paar maanden is er in de weiden te Heme een schietstand naar kleiduiven ingericht. Elke zondag tussen 14 en 18 uur is deze in gebruik en levert daarbij grote lawaaihinder op. Tevens is het aan- en wegrijden van wagens op daartoe niet uitgeruste veldwegen daar waar deze vroeger enkel door landbouwvoertuigen en wandelaars werden gebruikt.

Graag kreeg ik de volgende inlichtingen.

Welke overheid geeft de uiteindelijke vergunning voor zo'n schietstand?

Tot welke periode loopt de vergunning?

Kan deze nog verlengd worden?

Acht de Minister het wel billijk nog langer een vergunning toe te staan aan dit storend tijdverdrif van enkelen, pal in een landbouw- en natuurgebied?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 6
van 30 oktober 1986
van de heer L. VANHORENBEEK**

Verdelging schadelijke dieren — Humanisering

Het begrip „schadelijk dier” heeft niet zelden een tijds- en aan omstandigheden gebonden betekenis. Wat er ons moet toe aanzetten deze dieren in wezen net zoals andere dieren te beschouwen.

Daarom ook achtte de Nederlandse Vereniging voor Dierenbescherming het in haar op 28 dezer aan de Nederlandse Overheid overhandigd manifest verder onaanvaardbaar dat zogeheten schadelijke dieren als ratten, muizen en mollen door de mens op de meest afschuwelijke wijze worden uitgeroeid. Deze dieren

zouden, vooraleer te sterven, ingevolge de toegedien- de giftstoffen — die overigens ook zeer gevaarlijk zijn voor de mens — dagenlang de vreselijkste pijnen moeten doorstaan.

Anderzijds zou de ongebreidelde toename van deze dieren — uitgezonderd de mollen — blijkbaar het gevolg zijn van milieuslordigheid die er ondermeer in bestaat overal onafgeschermd vuilnis te laten slingeren. En voor de gevolgen van deze slordigheid moeten deze dieren dan zo lijden.. .

Mogen wij van de Minister vernemen wat er op dit vlak in Vlaanderen gedaan wordt om deze dierenmis- handeling te doen ophouden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden ver- richt, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoor- den.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 7 van 31 oktober 1986 van mevrouw M. VOGELS

Wetenschappelijke studies — Openbaarmaking resul- taten

Vaak worden door de verschillende kabinetten op- drachten gegeven voor onderzoeken aan de admini- stratie, aan instellingen die werken in dienst van de overheid, aan universiteiten.

Vooraf wat betreft milieudossiers (vervuiling door bepaalde produkten, staat van vervuiling van bodem, enz.) gaat het hierbij vaak om complexe en dure ana- lyses. De zorg om het milieu leeft uiteraard niet alleen binnen het kabinet, maar beroert evenzeer de verkozen mandatarissen en de milieubeweging. Deze laatsten kunnen zich als vertegenwoordigers van het „algemeen belang” vaak enkel baseren op gegevens uit het buitenland, vage vermoedens, wat de kwaliteit van hun interventie niet altijd ten goede komt.

Meent de geachte Minister niet dat, behoudens uit- zonderingen omwille van privacy, de gegevens van studies, gemaakt in opdracht van de overheid vrij- lijk ter beschikking moeten worden gesteld?

Welke argumenten weerhouden de Minister om dit te doen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden ver- richt, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoor- den.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

J. PEDE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 213 (zitting 1985-1986) van 17 oktober 1986 van de heer L. KELCHTERMANS

Vliegveld Kiewit Hasselt — Uitbreiding, wijziging en omvorming

Uit de pers vernamen wij dat er een uitbreiding van het vliegveld Kiewit te Hasselt is gepland. Nu reeds maken de buurtbewoners zich duidelijk zorgen over de toename van de lawaaihinder en over de gevaren die met elk vliegveld gepaard gaan. De landingsbaan zou langer worden. Er zou verlichting komen waar- door nachtvluchten niet uitgesloten zijn en waardoor zwaardere vliegtuigen dit vliegveld zouden kunnen aandoen.

Het is u wel bekend dat de provincie Limburg reeds ruim zijn aandeel heeft in lawaaioverlast van de vliegtuigen met straalmotor uit de militaire basis te Kleine Brogel.

Heel wat mensen zijn de mening toegedaan dat het vliegveld Kiewit te Hasselt moet beperkt blijven tot een vliegveld voor sportvliegers die een minimale belasting van de woonomgeving met zich meer moet brengen.

Mag ik de geachte Minister om een antwoord verzoeken op de volgende vragen.

1. Zijn er bij uw diensten reeds aanvragen ingediend voor de uitbreiding, wijziging om omvorming van het vliegveld te Kiewit te Hasselt? Zijn er reeds adviezen gegeven in verband met de mogelijke aankoop van gronden door openbare besturen?
2. Zijn er dossier bij uw diensten bekend waarbij toelating gevraagd wordt bepaalde infrastructuur- werken uit te voeren met het oog op een uitbrei- ding van de startbaan van het vliegveld? Zo ja, wat houden ze in?
3. Zijn dergelijke aanvragen onderworpen aan de verplichting tot het houden van een openbaar on- derzoek?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag van 17 oktober 1986 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige informatie wordt ingewonnen. Zodra ik in het bezit zal zijn van deze gegevens zal ik niet nalaten de gestelde vraag te beantwoorden.

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDER- WIJS EN VORMING

Vraag nr. 1 van 30 oktober 1986 van de heer L. VANHORENBEEK

Studiebeurzen — Indexering

Zoals algemeen bekend zijn de studiebeurzen reeds geruime tijd niet langer aangepast aan de stijgende kosten van het levensonderhoud.

Mogen wij van de Minister vernemen :

1. welke de inkomensgrenzen zouden zijn voor het toekennen van een studiebeurs indien deze zouden aangepast zijn aan de stijgende kosten van het levensonderhoud, m.a.w. aan het indexcijfer;
2. hoeveel gezinnen op basis van deze inkomensgrenzen recht zouden verwerven op een studiebeurs in vergelijking met het huidig aantal;
3. welke de bedragen zouden zijn van de toegekende studiebeurzen indien deze zouden aangepast zijn aan het indexcijfer ;
4. of er ramingen zijn van de gestegen kosten voor onderwijs, te betalen door de ouders of schoolgaanden, en dit voor de laatste tien jaar (in reële cijfers en in procenten)?

Voorlopig antwoord

In antwoord op uw vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat de opdracht is gegeven, een grondig onderzoek ter zake in te stellen.

Het definitief antwoord zal binnen de kortst mogelijke tijd worden verstrekt.

P. DEWAELE GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 294 (zitting 1985-1986) van 14 oktober 1986 van de heer J. VALKENIERS

Festival van Vlaanderen — Kostprijs wagenpark

Op donderdag 3.10.86 reed ik toevallig in Brussel achter een splinternieuwe wagen Volvo 760 Diesel Turbo, dus een zeer dure wagen, met nummerplaat FEY 377. Een beetje tot mijn verbazing zag ik achteraan op de wagen de vermelding „ Festival van Vlaanderen” en „ Official Festival Car”.

De Minister gelieve mij, mede in verband met de financiële problemen van het festival het volgende mede te delen.

1. Wie schafte deze wagen(s) aan?
2. Hoeveel hebben ze in totaal gekost?
3. Voor welk doel worden ze aangewend?
4. Hoe wordt deze aankoop verantwoord?

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid, kan ik hem mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij mijn administratie.

Zodra deze mij alle gegevens zal hebben verstrekt, zal ik het geachte lid een antwoord geven op de door hem gestelde vraag.

Vraag nr. 295 (zitting 1985-1986) van 14 oktober 1986 van de heer J. PEPERMANS

Internationaal Jaar voor de Vrede — Steun Vlaamse Gemeenschap

De UNO heeft de regeringen en de NGO's opgeroepen om in 1986 initiatieven te nemen in het kader van het Internationaal Jaar voor de Vrede.

Kan de geachte Minister mij mededelen of de Vlaamse NGO's een beroep gedaan hebben op financiële of andere steun van de Vlaamse Gemeenschap? In bevestigend geval, welke bedragen of welke logistieke steun (o.a. personeel) werden ter beschikking gesteld? In ontkennend geval, hoe werd dit gemotiveerd?

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geacht lid, kan ik hem mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij mijn administratie.

Zodra deze mij alle gegevens zal hebben verstrekt, zal ik het geachte lid een antwoord geven op de door hem gestelde vraag.

Vraag nr. 296 (zitting 1985-1986) van 14 oktober 1986 van de heer J. CAUDRON

Decreet tot bescherming roerend cultureel erfgoed — Aantal dossiers

In 1982 werd eindelijk, na een jarenlange lijdensweg, het decreet tot bescherming van het roerend cultureel erfgoed in privé- en overheidsbezit door de Vlaamse Raad goedgekeurd.

Dit decreet schept alvast de mogelijkheid tot bescherming van een belangrijk roerend patrimonium : voorwerpen, documenten en archieven.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel en welke beschermingen werden er tot op heden op basis van dit decreet afgekondigd? Betreft het hier privé-bezit of overheidsbezit? Wie nam het initiatief tot deze beschermingen: de eigenaar of uw diensten?
2. Hoeveel dossiers zijn er op dit ogenblik in onderzoek?
3. Welk is de aandacht die besteed wordt aan bescherming van archieven, vooral van bedrijfsarchieven en archieven die getuigen van het industrieel en technologisch verleden van Vlaanderen?
4. Welke diensten houden zich concreet bezig met het behandelen van deze dossiers, en hoeveel personeelsleden zijn er exclusief met deze behandeling belast? Welk statuut bezitten deze personeelsleden?

5. Worden de diensten van het Algemeen Rijksarchief en de diensten belast met de musea betrokken bij het opstellen van de dossiers?

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid, kan ik hem mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij mijn administratie.

Zodra deze mij alle gegevens zal hebben verstrekt, zal ik het geachte lid een antwoord geven op de door hem gestelde vraag.

**Vraag nr. 297
(zitting 1985-1986)
van 15 oktober 1986
van de heer W. VAN DURME**

*Subsidiëring Nederlandstalige auteurs in 1985-1986
— Criteria en toegekende bedragen*

Kan de geachte Minister mij mededelen hoeveel subsidies er in 1985 en 1986 werden toegekend aan

Nederlandstalige auteurs en volgens welke criteria.

Welk was de laagste en de hoogste toegekende subsidie?

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid, kan ik hem mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij mijn administratie.

Zodra deze mij alle gegevens zal hebben verstrekt, zal ik het geachte lid een antwoord geven op de door hem gestelde vraag.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil